

Sygn. akt V K 966/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie, w V Wydziale Karnym:

w składzie:

Przewodniczący: Joanna Kasicka

Protokolant: Karina Drzewiecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26.02.2018 r., 16.05.2018 r., 29.08.2018 r., 22.10.2018 r., 8.11.2018 r., 9.11.2018 r., 14.01.2019 r., 20.02.2019 r.

sprawy:

P. F.

syna J. i S. z domu Z.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w okresie od marca 2017 r., daty bliżej nieustalonej do dnia 16.03.2017 r. w S., w mieszkaniu przy ul. (...), po uprzednim zamostkowaniu przewodów zasilających z dopływowymi pod tablicą licznikową, dokonał zaboru energii elektrycznej, której wartość ryczałtowo wyliczono na kwotę 6739,36 zł, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w P.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 kk

I. **P. F.** uznaje za winnego tego, że w dniu 16 marca 2017 roku w S., mając z powodu upośledzenia umysłowego znacznie ograniczoną zdolność rozpoznawania znaczenia czynu oraz zdolność kierowania własnym postępowaniem, po uprzednim zamostkowaniu przewodów zasilających z dopływowymi pod tablicą licznikową, dokonał kradzieży energii elektrycznej o nieustalonej wartości, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. to jest czynu z art.278§1 i 5 kk w zw. z art.31§2 kk i za przestępstwo to, na podstawie art.278§1 i 5 kk w zw. z art.31§2 kk, art.34§1a pkt 1 kk, art.35§1 kk, przy zastosowaniu art.37a kk, wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

II. na podstawie art.624§1 kk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. H. kwotę 1239,84 zł (jednego tysiąca dwustu trzydziestu dziewięciu złotych i osiemdziesięciu czterech groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

VK 966/17

UZASADNIENIE

W dniu 16 marca 2017 r. K. K. i M. K. – funkcjonariusze Komisariatu Policji S. – N. w S. udali się do mieszkania przy ul. (...). Według anonimowego informatora w mieszkaniu tym miał mieć miejsce nielegalny pobór energii

elektrycznej. Drzwi do mieszkania otworzył P. F., którego tożsamość interweniujący ustalili na podstawie okazanego im dowodu osobistego. Funkcjonariusze zauważyli, że w mieszkaniu włączone było oświetlenie, funkcjonowały urządzenia zasilane prądem, w tym telewizor, magnetowid, lodówka. Ponieważ na tablicy licznikowej brak było licznika poboru prądu przypisanego do tego mieszkania, policjanci o zaistniałej sytuacji poinformowali (...) sp. z o. o. J. B. - przybyły na miejsce zdarzenia pracownik pokrzywdzonej spółki stwierdził, że w piwnicy, w której znajdowały się liczniki, brak było licznika przypisanego do tego mieszkania a w miejscu, w którym powinien się on znajdować była jedynie pusta podstawa podlicznikowa. Z podstawy tej wychodziły przewody zasilające i odpływowe, które były zmostkowane tj. połączone poprzez skręcenie ich. Takie podłączenie przewodów nielegalnie zasilало mieszkanie zajmowane przez oskarżonego. Po sporządzeniu dokumentacji, J. B. zlikwidował to nielegalne podłączenie.

dowód: zeznania M. K. k.200-201

zeznania K. K. k.250-251

zeznania J. B. k.136-138

pisemne zawiadomienie o przestępstwie wraz z załącznikami k.2-19

W okresie od 1.03.2015 r. do 31.03.2017 r. w kontrolowanym mieszkaniu zameldowany był D. F. – brat oskarżonego. Od 9.12.2011 r. do 16.12.2013 r. miał on zawartą z pokrzywdzoną spółką umowę na dostarczanie energii elektrycznej. Kolejną umowę D. F. zawarł dopiero w dniu 17.07.2017 r.

dowód: pismo Prezydenta Miasta S. k.129

pisma (...) sp. z o. o. k.150, 152-159, 161

Biegli lekarze psychiatrzy stwierdzili, że P. F. w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu miał z powodu upośledzenia umysłowego znacznie ograniczoną zdolność rozpoznawania znaczenia czynu oraz zdolność pokierowania swoim zachowaniem, czyli jak w art.31§2 kk.

dowód: opinia biegłych k.63-66

P. F. z zawodu jest tapicerem. Utrzymuje się jednak z zasiłku stałego w kwocie 480 zł. oraz z zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 153 zł. Nie ma osób, które byłyby na jego utrzymaniu.

Oskarżony w przeszłości był już karany sędownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

dowód: dane osobopoznawcze k.24

dane o karalności k.246-248

odpisy wyroków k.34, 35, 54

P. F. przesłuchany w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nielegalnego podłączenia dokonał w marcu 2016 r. i żałuje, że tak postąpił, ale zmusiła go do tego jego trudna sytuacja materialna. Oskarżony uzgodnił wówczas warunki skazania w trybie art.335§1 kpk.

P. F. nie uczestniczył w postępowaniu sądowym.

/wyjaśnienia P. F. k.24-25/

Stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd ustalił w oparciu o zeznania K. K., zeznania M. K., J. B., a także w oparciu o dowody z dokumentów tj. pisma Prezydenta Miasta S., pisma (...) sp. z o. o., pismem zawiadomienia o przestępstwie, opinii biegłych, danych osobopoznawczych, danych o karalności, odpisów wyroków.

Dowody z dokumentów zasługują na przymiot wiarygodności, albowiem zostały wytworzone przez uprawnione do tego podmioty i nie ujawniły się okoliczności podważające ich wiarygodność. Na istnienie takich okoliczności nie wskazywał również sam oskarżony.

Zdaniem Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie na wiarę w pełni zasługują zeznania M. K. i K. K., które są stanowcze, konsekwentne i logiczne. Warto podkreślić, że policjanci ci nie mają żadnego powodu do bezpodstawnego obciążania oskarżonego, zaś zdarzenie dotyczyło wykonywanych przez nich obowiązków służbowych. Podkreślenia wymaga również okoliczność, że M. K. i K. K. podjęli wobec oskarżonego interwencję w związku z informacją o możliwości zaistnienia przestępstwa. Funkcjonariusze policji, z racji wykonywanego zawodu, byli zobowiązani do podjęcia takiej interwencji.

Sąd dał wiarę również zeznaniom J. B., albowiem są one stanowcze, logiczne, konsekwentne a co najważniejsze korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami M. K. i K. K.. Co istotne żadna z tych osób nie ma żadnych powodów do tego, by swoimi zeznaniami bezpodstawnie obciążać oskarżonego.

Jeśli chodzi o opinię biegłych lekarzy psychiatrów, to jest ona pełna, jasna, nie zawiera wewnętrznych sprzeczności i jako taka zasługuje w pełni na wiarygodność.

W zasadzie nie sposób odnieść się do wyjaśnień P. F., które są ubogie w swej treści. Zasługują one jednak na przymiot wiarygodności w zakresie przyznania się do winy, gdyż znalazło to potwierdzenie w zaprezentowanym materiale dowodowym.

Sąd nie podzielił stanowiska prokuratora wyrażonego w akcie oskarżenia co do kwalifikacji prawnej czynu i co do jego opisu. Prokurator nie uwzględnił, że w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu P. F. miał ograniczoną poczytalność, o czym mowa w art.31§2 kk. Sąd uznał również, inaczej niż prokurator, że przestępstwo to ponad wszelką wątpliwość zaistniało 16 marca 2017 r., a więc w dniu kontroli. Nie sposób było przyjąć daty jego popełnienia jak w zarzucie, bo data nie znalazła potwierdzenia w tak zebranych materiale dowodowym. Tak samo nie do przyjęcia było wyliczenie wartości ryczałtowej skradzionej energii. Już z pisma pokrzywdzonej wynika, że podana kwota dotyczy okresu 24 miesięcy bezumowanego korzystania z energii elektrycznej. Natomiast nie sposób było jednoznacznie ustalić, że P. F. dopuścił się omawianego przestępstwa działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, albowiem sam oskarżony w tym zakresie nie złożył wyjaśnień, a zameldowany pod wskazanym adresem D. F. – brat P. F., skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Pewne jest natomiast, że w dniu 16 marca 2017 r., tj. w dniu podjęcia przez M. K. i K. K. interwencji i w dniu wykonywania przez J. B. czynności kontrolnych, w kontrolowanym mieszkaniu był obecny jedynie P. F., który korzystał z oświetlenia zasilanego energią elektryczną i ze sprzętu RTV i AGD również zasilanego energią dostarczaną przez (...) sp. z o. o.

Sąd nie dostrzegł okoliczności wyłączających winę oskarżonego lub bezprawność jego czynu, a karę kształtował na zasadach określonych w art.53 kk.

Kształtując wymiar kary sąd uznał, iż orzeczenie kary 4 miesięcy ograniczenia wolności będzie adekwatne do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynu jak również, że wymierzona kara spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Jako okoliczności łagodzące sąd wziął pod uwagę, że przypisane oskarżonemu przestępstwo stanowiło jednorazowe zachowanie i to na dodatek takie, którego oskarżony dopuścił się mając w stopniu znacznym ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (art.31§2 kk) oraz fakt, że oskarżony nie utrudniał prowadzonego przeciwko niemu postępowania. Stąd też kara oscylująca w dolnych granicach ustawowego zagrożenia,

przy przyjęciu art.37a kk. Kształtując wysokość tej kary sąd miał na uwadze również okoliczność, iż ma ona stanowić dla oskarżonego natychmiast odczuwalną dolegliwość.

Natomiast jako okoliczność obciążającą sąd miał na uwadze, że oskarżony był już karany sędownie i to za przestępstwa przeciwko mieniu.

Sąd zwolnił też oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych dochodząc do przekonania, że ze względu na sytuację osobistą i majątkową nie będzie on w stanie ich uiścić.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. H. kwotę 1239,84 zł (jednego tysiąca dwustu trzydziestu dziewięciu złotych i osiemdziesięciu czterech groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.